

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଶାନ୍ତି ଦେବା ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ହେ ଶାନ୍ତିଦାତା, ତେବେ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁକରଣ କରିପାରିବେ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି - ସେହିମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୀତି ଅନୁକରଣ କରିପାରିବେ । (୨) ଯେଉଁମାନେ ପରକୃତ ଆଶିକ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମିକା ହେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ମୋ ପରି ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିପାରିବେ । ଏହିଭଳି ପ୍ରେମିକାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମୁଁ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି - ଗାଈର ଲାଞ୍ଜ ଧରିଲେ ପାରି ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏଠାରେ ତ ଗାଈର ବା ଲାଞ୍ଜର କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ ।

ଶୀତ:- ତୁ ପୂଜାର କା ସାଗର ହେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦୁଇଜଣ ଅଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଏହା ତ ଜାଣିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ, ନିରାକାର ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟ, ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟ । ନିରାକାର ପିତା ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି, ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ଆତ୍ମାର ସ୍ଵର୍ଗରୂପ ହିଁ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ତୁମର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଯେତେବେଳେ ଯଜ୍ଞ ଆଦି ରଚନା କରିଥାନ୍ତି ତେବେ କହିଥାନ୍ତି ଶାନ୍ତିଦାତା, କାରଣ ଶାନ୍ତିର ସାଗର ତ ସେହି ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଲାବାଲା ସେହି ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ । ଯଦି କେବେ କାହାକୁ ପ୍ରାଇଜ୍ ମିଳିଥାଏ ତେବେ କୁହାଯାଏ ଇଏ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ବହୁତ ବିଶ୍ଵାସ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ନେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଶାନ୍ତି ତ ଦରକାର - ସାରା ଦୁନିଆକୁ । ନଚେତ୍ ଅଶାନ୍ତିରେ ରହିଲାବାଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଶାନ୍ତି କରିବେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ରାବଣ ତ ଶତରୁ ଅଟେ ନା, ରାମଙ୍କୁ ଶତରୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରାମଙ୍କର କେବେ ପୁତୁଲିକା ଜଳାଇ ନ ଥାନ୍ତି । ନା ତ୍ରେତୟା ଯୁଗର ରାମଙ୍କର, ନା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର । ରାମରାଜ୍ୟ ତ ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେଉ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେଉ । ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ କହୁଛନ୍ତି, ଏମିତି ତ ବହୁତ ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ହୋଇଥାଏ । ଦିଲ୍ଲୀ ହିଁ ପରିସ୍ତାନ ବା ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା । ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଜଣ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ରାଜକୁମାର ଏବଂ ରାଜକୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଦୁଇଜଣ ନୁହଁନ୍ତି ନିର୍ଗତି ଆଉ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ୮ ପିଢ଼ି ରାଜତ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି, ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବା ଦରକାର । ସତ୍ସୟୁଗରେ ନିର୍ଗତି ଆହୁରି ରାଜବଂଶ ଥିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ରାଜବଂଶ ଅଛନ୍ତି, ଧୀରେ ଧୀରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ହୋଇ ଅନେକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅମୃତ-ଅମୃତ ଗୁରାମର ମହାରାଜା, ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୁରାମ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛି ନା । ସତ୍ସୟୁଗରେ ଏତେ ସବୁ ରାଜା ନ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ହିଁ ନାମ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଥାଏ । ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ଵ ଚାଲିଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାର କଥା । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜନ । ବାବା ଏହି ଆତ୍ମିକ ଭୋଜନ ଦେଉଛନ୍ତି - ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଏବେ ଖୋଲି ଯାଇଛି । ଋଷି-ମୁନି ଆଦି ସମସ୍ତେ କହୁଥିଲେ, ଆମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏପରି କହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନନ୍ତକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ତୁମେ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯାଇଛ । ଆଦି ସମୟରେ ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ରାବଣର ପ୍ରେମବେଶତା ହେବା କାରଣରୁ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ଏବେ

ହେଉଛି ଅନ୍ତ ସମୟ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଆରମ୍ଭରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେବ । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମୟରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ରାମରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଅଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ବା କାହାଣୀ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଶ୍ରୀମତ ଗୀତା ଅଟେ । ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ । ଶ୍ରୀ କୁହାଯାଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସଂଗମଯୁଗରେ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କେହି ପଢ଼ିତ ନ ଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପାବନ କରିବେ । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଗୀତାକୁ ପଢ଼ିତ ପାବନୀ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗୀତା ଦ୍ଵାରା ପାବନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗୀତାର ଭଗବାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିତ-ପାବନ କୁହାଯାଏ । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖ । ଗୀତା ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର । ଗୀତା ଜଞ୍ଜନ ଦିଆଯିବା ସମୟରେ ହିଁ ଭୟଙ୍କର ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଥିଲା, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା । ଗୀତା ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି - ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ନାମ ଗୀତାରେ ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଦ୍ଵାରା ଏହି ସମସ୍ତ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିର ସାର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ଦେବତାମାନେ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପରେ ହେଲେ ବିଷ୍ଣୁ । ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖାଯାଇଛି - ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଦ୍ଵାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ଏକାଠି ତ ରହିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଦ୍ଵାରା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ଏ ସବୁ ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝିବାର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ପର୍କିତ ନେଉଛ । ତୁମେମାନେ ସେହି ସମ୍ପର୍କିତ ହକଦାର ଅଟ ନା! ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଷଟି, ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ହେଲା ନମ୍ବରଠାନ । ଏକ ନମ୍ବର ଶାସ୍ତ୍ର, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । ତାପରେ ଅଛନ୍ତି ଇସ୍ଲାମୀ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧ । ଏକମାତ୍ର ଗୀତା ହିଁ ଅଟେ - ଯେଉଁଥିରେ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ଲେଖାହୋଇଛି । ଆଉ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶ୍ରୀମତ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ ଇସ୍ଲାମୀ ବା ଶ୍ରୀମତ ବୌଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଗାୟନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ତାହା ଦ୍ଵାରା କେଉଁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରାଗଲା? ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ । ଏସବୁ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା ।

ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି - ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ପାଠ ପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଙ୍ଗତି କରିଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ସଦଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ଜଞ୍ଜନର ସାଗର ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଜଞ୍ଜନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଶୁଣୁଛ, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତ ବହୁତ ପଢ଼ି, ଶୁଣି ଆସିଲ । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ଶୁଣୁଛ । ପୂର୍ବରୁ ସବୁ କିଛି ଶରୀରଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅଗରୀରୀ ଥିଲେ । ପରେ ପୁଣି ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଗରୀରୀ ଅଟନ୍ତି । ଶିବଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ପୂଜା ମଧ୍ୟ ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏଠାକୁ ଆସି ଆମ ପଢ଼ିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କର । ଲିଙ୍ଗର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା କ'ଣ କେହି ବୁଝିଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ପଢ଼ିତ ପାବନ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ପ୍ରାରଥନା କରିଆସିଛୁ । ଶିବ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି, ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍, ଏଇମିତି ହିଁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଯଦି ବାବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଉଚିତ ଯେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କିତ ମଧ୍ୟ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମକୁ ସମ୍ପର୍କିତ ମିଳିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କିତ ମିଳିଥିଲା । କେବେ ମିଳିଥିଲା ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛ, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶରୀରରେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଚରିତ୍ରତ୍ତ୍ଵଙ୍କର ନାମ ବିଶ୍ଵାତ ଅଟେ । ଚରିତ୍ରତ୍ତ୍ଵ ମାର୍ଗ ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ମହିମା ବହୁତ ରହିଛି । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ

ପ୍ରେମର ସାଗର ଅଟନ୍ତି.... ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରନ୍ତି, ସିଏ ନିର୍ଗତିତ ପ୍ରିୟ ହେବେ ନା । ସିଏ ହେଲେ ଅବିନାଶୀ ପିତା । କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ମୋଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜ୍ୟପଦ ମିଳୁଛି ନା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ଠାନ ଶୁଣୁଛ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି, ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏବେ ଆତ୍ମା କହୁଛି ବାବା ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି, ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ, ଫଳାଫଳ ବରଷ ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଥିଲି । ଏବେ ମୋତେ ଅରଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଅଥବା ତାଳି ବନାଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ରତି ମାରିଚାଲିଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ସୀତା ରାମ.. ତେବେ ନିଜେ ପତିତ ହେଲେ ନା । ଏହା ହିଁ ନରକ ଦୁନିଆ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଚୋରବ ନରକ କୁହାଯାଏ । ଗରୁଡ ପୁରାଣରେ ତ ବହୁତ କୌତୁହଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି କଲେ ଏହିଭଳି ଜନ୍ମ ନେବ, ଏଇଆ ହେବ... ପୁଣି କହିଦିଅନ୍ତି - ଗାଇ ଲାଞ୍ଜ ଧରିଲେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହିଭଳି କିଛି କଥା ଲେଖା ହୋଇଛି । ତେବେ ନୀଚଜନ୍ମତୁମାନଙ୍କର ତ ଏଠାରେ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ଗୋ ମାତା ଅଟ ନା । ତୁମମାନଙ୍କର ଲାଞ୍ଜ ଅଥବା ଯେ ପରମ୍ପରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରି ନାହିଁନାହିଁ ସେ ପରମ୍ପରା ରାସ୍ତା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମର ଲାଞ୍ଜ ତ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ତୁମ ଲାଞ୍ଜ ଧରି ଭବସାଗରରୁ ପାରି ହୋଇଯିବୁ । ତେବେ ଏଠାରେ ଲାଞ୍ଜ ତ ଧରିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସନ୍ନିୟମାଧୀନତା ଅନୁଗାମୀ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗାମୀ ହେବା ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର ହେବା । ତୁମେମାନେ ତ ପ୍ରକୃତ ସର୍ବତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଅନୁଗାମୀ ଅଟ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ପବିତ୍ର ନ ହେବା ପରମ୍ପରା ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ବସିଛ । ଭକ୍ତମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସମରଣ କରି ଆସିଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସିଏ ଆସିଛନ୍ତି ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଅନୁକରଣ କର ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବି । କିପରି ଅନୁକରଣ କରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ହେଲି ପବିତ୍ର, ତୁମେ ହେଲ ପତିତ । ତେଣୁ ନିର୍ଗତିତ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ, ନିର୍ଗତିତ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବିକାରୀ ଆତ୍ମା ତ ଅନୁକରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରଥମେ ମୋ ଭଳି ପବିତ୍ର ହୁଅ । କ'ଣ ମୁଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ମୋ ସାଥୀରେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବି? ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଭକ୍ତି, ତପ, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି - ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ମିଳୁଛି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ନିର୍ଗତିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରିପାରୁଛି । ମୁଁ ଆସିବି ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଶରୀରରେ । ମୁଁ ରଚୟିତା ଅଟେ, ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଦେଖାଇଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ପରମାତ୍ମା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଆ'ନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମାକୁ ମାନୁ କୁମାରୀମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ, ମୁଁ ପୁରତିନିଷ୍ଠା କରୁଛି - ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବି । ଏହା ବିନା ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ... ସେହି ସମୟରେ ହୁଏ ତ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରକୁ ଯାଏ, ନଚେତ୍ ପାଣିକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଗର୍ଭା ତ ପତିତ-ପାବନୀ ନୁହେଁ । ଏସବୁ ତ ସାଗରରୁ ବାହାରିଥିବା ନଦୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଲାଞ୍ଜ ତ ତୁମର ଧରିବା ଉଚିତ୍ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି, ମୋତେ ଅନୁକରଣ କରିବାର ଅଛି, ତେବେ ଯାଇ ସାଥୀରେ ଯାଇପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ମୋ ସାଥୀରେ ନିବାସ କରୁଥିଲ, ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲାଗି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ମୋତେ ଅନୁକରଣ କଲେ ଯାଇ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ସନ୍ନିୟମାଧୀନତା ମଧ୍ୟ ଗୃହସ୍ଥୀମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି - ଯଦି ଅନୁକରଣ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ଛାଡ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ପରମଧାମରେ ରହୁଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ଯିବ ନା ଏହି ବିଷୟ ସାଗର ଭିତରେ ରହିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ତ ତାଳି ଆସିଛ - ହେ ପତିତ-ପାବନ

ଆସ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସାଥରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୂର୍ବଦ୍ୱେଷ କଳ୍ପରେ ଆସି ତୁମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉଛି । ପୁଣି ସତ୍ସମୁଗରେ ତୁମେ ବହୁତ ସୁଖରେ ରହୁଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ଏମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସୁଖ ଦେଲାବାଲା କିଏ? ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଇଶ୍ଵର ପିତା । ବାବା ସମ୍ପରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମୋର ଜନ୍ମୋତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଦୟାଳୁତା ସବୁ ଭାରତବାସୀମାନେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମୋର ଜନ୍ମସମ୍ପାଦନ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କେବେ ହେଲେ ଶିବଦୟାଳୁତା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମାନନ୍ତି । ଶିବଦୟାଳୁତା ତ ଭାରତବାସୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପତିତ-ପାବନ ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମସମ୍ପାଦନ ଅଟେ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଭାରତ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ।

ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ତୁମାମା ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଥାଏ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର... ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଫଲୋ ଅରଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କର । ଏ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବିକାରୀ ଅଟୁ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ଅଟେ । ସତ୍ସମୁଗରେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଥିବାରୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତମୋପରଧାନରୁ ସ୍ଵର୍ଗପରଧାନ ହେବ । ଆର୍ତ୍ତ -

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ “ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟେ” - ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯେମିତି ବାବା ପ୍ରିୟରୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପାଦନ ପବିତ୍ର ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେଲେ ପବିତ୍ର ନିର୍ଗତି ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ବଳ ଭରୁଥିବା ଜ୍ଞାନଦାତା ତଥା ବରଦାତା ଭବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେତିକି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକି ଲମ୍ଫ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢିପାରିବେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଭରି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲମ୍ଫ ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନଦାତା ହେବା ସହିତ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବରଦାତା ହୁଅ, କାହିଁକିନା ରଚୟିତାର ପ୍ରଭାବ ରଚନା ଉପରେ ନିର୍ଗତି ପଡିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବରଦାନୀ ହୋଇ ରଚନାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତି ଗୁଡିକୁ ବରଦାନ ରୂପରେ ଦିଅ । ଏବେ ଏହି ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଯଦି ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ସବୁକ୍ଷେତ୍ର ଦେଖିବ ତେବେ ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ରହିବ ଏବଂ ମଜା ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବଶ୍ୟକତ ଇଶ୍ଵରୀ - ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ତୁମେ ମହାନ ତପସ୍ଵୀ ଆତ୍ମମାନେ ନିଜର ଦ୍ଵାଳା ସ୍ଵରୂପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତିର କିରଣ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଭୂତି କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ତପସ୍ଵୀ ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାର ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାରା ବିଶ୍ଵକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ କରାଇଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ତପସ୍ଵୀ ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତିର ଏବଂ ଶକ୍ତିର କିରଣ ଦେଇଚାଲ ।